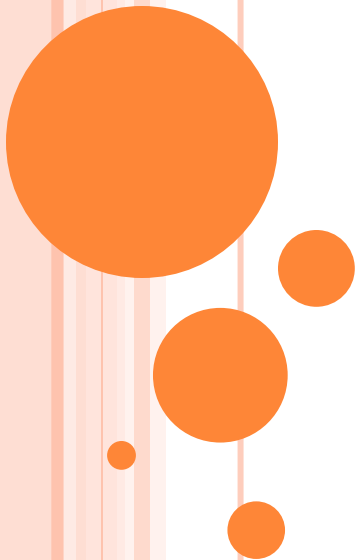

CERTIFICATUL MEDICO-LEGAL

ÎNCADRAREA JURIDICĂ A FAPTEI

Încadrarea juridică a faptei se face în funcție de numărul de zile de îngrijiri medicale și în funcție de următoarele consecințe ale leziunilor traumatice inițiale:

- prejudiciul estetic grav și permanent,
- avortul posttraumatic,
- punerea în primejdie a vieții,
- infirmitate

Art 193 Cod Penal. Lovirea sau alte violențe:

(2) Fapta prin care se produc leziuni traumatice sau este afectată sănătatea unei persoane, a cărei gravitate este evaluată prin zile de îngrijiri medicale de cel mult 90 zile;

(3) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Art. 194 Cod penal. Vătămare corporală

(1) Fapta prevăută în art 193, care a cauzat vreuna dintre următoarele consecințe:

- a). o infirmitate
- b). leziuni traumatice sau afectarea sănătății unei persoane, care au necesitat, pentru vindecare, mai mult de 90 zile de îngrijiri medicale;
- c). un prejudiciu estetic grav și permanent
- d). avortul
- e). punerea în primejdie a vieții

Semnificația medico-legală a noțiunilor cuprinse în infracțiunile contra integrității corporale sau sănătății

Infirmitatea

Din punct de vedere penal definește o alterare majoră și definitivă a unei funcții a organismului, dobândită (posttraumatică).

Nu se poate asimila noțiunea de infirmitate cu simpla reducere/scădere a unei funcții a organismului, infirmitatea implicând apariția unui deficit major fizic și sau psihic care pune persoana în condiții de inferioritate.

Infirmitatea este o noțiune care în esență se suprapune aceleia de pierdere a unui organ sau a funcției acestuia.

Din punct de vedere medical pierderea poate fi de ordin strict morfologic, morfofuncțional sau funcțional, putând să implice aspecte somatice (corporale) și/sau psihice.

Infirmitatea nu este încadrabilă în grade sau procente.

Exemple

Pierdere 1 dinte – nu constituie infirmitate deoarece nu este alterată major și definitiv o funcție a organismului

Pierdere splină – constituie infirmitate deoarece persoana respectivă a rămas fără funcțiile imunologice ale splinei

Pierdere falangă distală deget – constituie infirmitate dacă este pierdută falanga distală a degetelor 1-3 de la mâna dominantă (este afectată capacitatea de a scrie) sau falanga distală a degetului 1 de la orice mână (este alterată sever funcția de prehensiune a mâinii)

Pierdere 2 degete membrul inferior – nu constituie infirmitate deoarece funcția de bază (mersul) nu este semnificativ alterat de această pierdere

Pierdere 1 ochi – constituie infirmitate deoarece este pierdută funcția de vedere binoculară

Pierdere pavilion ureche – nu este infirmitate deoarece afectarea funcției este minimă

Prejudiciul estetic grav și permanent

Este reprezentat de constituirea sechelelor posttraumatice la nivelul unei zone corporale expuse în mod obișnuit, care produc un aspect dizarmonic sever și care pune persoana în stare de inferioritate pe plan psihic, psihologic și social.

Din punct de vedere juridic prejudiciul estetic "constă în rezultatul de natură nepatrimonială concretizat în alterarea aspectului fizic al persoanei, urmare susceptibilă de a cauza suferințe și de a avea repercursiuni în plan social".

În majoritatea cazurilor, prejudiciul estetic reunește un aspect obiectiv și unul subiectiv.

Elementul obiectiv se materializează în mutilări, desfigurări, cicatrici, orice leziuni masive, extinse care modifică în mod negativ înfățișarea.

Din punct de vedere subiectiv, perceperea de către individ a desfigurării sau cicatricilor este cauza suferințelor psihice. Victima conștientizează afectarea fizică, desfigurarea, precum și consecințele acestora – compasiunea sau dezgustul celor din jur, eventualele modificări ale condițiilor obișnuite de viață, ale statutului profesional, diminuarea ori chiar suprimarea posibilităților de afirmare.

Caracterul permanent al sechelelor va fi stabilit numai după epuizarea tuturor mijloacelor medicale reparatorii uzuale.

Dacă, din motive obiective sau subiective persoana vătămată nu mai poate sau nu dorește să urmeze intervențiile reparatorii, evaluarea prejudiciului estetic se va face ținând cont de șansele de recuperare, stabilite prin consulturile de specialitate.

Întotdeauna se va analiza medico-legal cauzalitatea între leziuni și prejudiciu.

Avort posttraumatic

Reprezintă întreruperea unei sarcini de cauză posttraumatică.

Agenții traumatici ce pot determina pierderea sarcinii sunt multipli:

- mecanici,
- fizici,
- chimici,
- biologici.

Pentru probarea caracterului posttraumatic al avortului trebuie întrunite următoarele criterii:

- existența sarcinii și vârsta acesteia (starea de graviditate); însuși avortul probează starea de graviditate;
- obiectivarea unui traumatism în hipogastru, care poate leza direct sau indirect uterul gravid (uterul începe să depășească simfiza pubiană după 3 luni de sarcină), sau a acțiunii altui tip de agent traumatic (ex. chimic);

- existența unui politraumatism, care prin consecințele grave sistemice (de ex. șoc hemoragic sau/și traumatic) este apt de a produce avort;

- realitatea avortului sau necesitatea întreruperii cursului sarcinii din considerente medicale corelate cu traumatismul, obiectivată prin moartea fătului;

- dovedirea legăturii de cauzalitate între acțiunea agentului traumatic și avort;

- intervalul de timp este variabil, de la câteva ore la 3-4 zile;

- înlăturarea unei cauze patologice a avortului. Existența unor cauze patologice preexistente favorizante, asociate traumatismului (cum ar fi endocrine, dezechilibre metabolice, anemii severe, stări infecțioase, alergice sau deficite imunologice) pot implica existența unei legături condiționate de cauzalitate.

Punerea în primejdie a vieții persoanei

Este definită drept producerea unor leziuni traumatiche, grave care, în absența unui tratament medical de urgență duc în mod cert la deces.

Riscul vital este definit ca fiind situația în care gravitatea leziunilor sau a complicațiilor imediate ale acestora, cu potențial tanotogenerator, este mai mare decât posibilitatea reparatorie naturală a organismului.

Pentru a aprecia pericolozitatea leziunilor de violență trebuie să existe în mod concret afectarea gravă a funcțiilor sistemului nervos central, respiratorie sau circulatorie, fie individual fie în asociere.

Exemple: coma, șocul traumatic și cel hemoragic, insuficiența respiratorie acută, leziuni cerebrale severe, hemoragii intracraniene, politraumatisme, hemopneumotorax, hemoragii masive (vasculare sau prin leziuni de organe interne), hipoxia cerebrală.

